

SIMBOLISMUL

Franța – 1886 - Jean Moreas – teoreticianul „simbolismului”

1. Definiție - Curent literar, apărut la sfârșitul secolului XIX, în Franța, ca reacție împotriva romantismului și a parnasianismului, simbolismul este primul curent de factură modernistă, a cărei trăsătură dominantă o reprezintă cultivarea simbolului.

2. Etimologia termenului

Symbolism – derivat al termenului / substantivului **SIMBOL**

Simbol - figură de stil a ambiguității, alături de metaforă și oximoron

3. Reprezentanți: Alexandru Macedonski, Ștefan Petică, Dumitru Anghel, Ion Minulescu, **George Bacovia**

4. Etapa manifestării: 1880 – 1918

5. Trăsături:

- valorificarea unor teme și motive specifice: moartea, eșecul, plictisul existențial (spleen), orașul provincial, iubirea, parcul solitar, natura, condiția poetului, culorile, instrumentele muzicale - motive literare: ploaia, vântul, toamna, fanfara, cimitirul, cavoul, mansarda

- cultivarea muzicalității interioare a versurilor

„de la musique avant toute chose”

- evidențierea stărilor vagi, imprecise prin intermediul principiului corespondenței

- prezența celor „3 S” în poezia simbolistă

sugestia
simbolul
sinestezia } „3 S”

- concentrarea, esențializarea expresiei poetice

ATENȚIE! - în poezia lui George Bacovia

„orașul provincial” – spațiu al claustrării

- sugerează eșecul existențial prin lipsa de perspectivă

„focul” - agonia

„ploaia” - face trimitere la descompunerea lumii

„vântul” - dezechilibrul lumii, haosul

Correspondențe

stări sufletești → instrumente → culori

melancolia

vioara

gravă

clavirul

monotonia

armonica - violet
fanfara

nevroza

violină - verde crud
flaut - albastrul
- roz

moartea

fanfara - negru
clopotul - roșu

Suferința/boala

- albul

agonia

- gri/cenușiu
plumburiu